

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 226/2023
26.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене ББ из ..., ради развода брака, вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о захтеву Основног суда у Вршцу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом парничним предмету, у седници одржаној 26.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету Основног суда у Вршцу П2 145/23.

Образложење

Основни суд у Вршцу је, Врховном суду уз захтев П2 145/23 од 16.08.2023. године да одреди да у овом предмету поступа други стварно надлежни суд доставио копију својих списа П2 145/23, с обзиром да се оригинал списа налази у Вишем суду Панчеву. У захтеву је навео да је у току поступак по тужби и противтужби ради развода брака странака, о поверавању заједничког детета једном родитељу, о висини доприноса за издржавање од стране другог родитеља и о начину одржавања личних односа детета са другим родитељем. Захтев је поднео на предлог тужене, а као разлог навео је да је тужилац свештеник ... Епархије, да већ 13 година обавља свештеничку службу на територији Града ... и да као такав има огроман утицај на верујући народ.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), Врховни суд је оценио да захтев није основан.

Чланом 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из члана 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и да је захтев поднет од стране

првостепеног суда - Основног суда у Вршцу, који је уз захтев доставио копију својих списа П2 145/23, с обзиром да се оригинал списи налазе у Вишем суду Панчеву, пред којим судом је поступак по жалби, па како је захтев за делегацију поднет од стране првостепеног суда, то нису испуњени услови за одређивање другог стварно надлежног суда у смислу члана 62. став 1. ЗПП.

На основу члана 62. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић